MOPTINA

Σε αυτόν που δεν είναι πια εδώ αλλά είναι πάντα μαζί μου.

*Ευχαριστώ τη Sara di Rosa για την υποστήριξη
και τη βοήθειά της. Επίσης, ευχαριστώ όλους όσοι εργάστηκαν
για τη σειρά των βιβλίων της MORTINA. Ευχαριστώ τους Stefano Moro,
Marta Mazza και Manuela Piemonte, καθώς και την Cristina Giorgetti
για τα πολύτιμα μαθήματά της στην ιστορία του ενδύματος
και της μόδας. Τέλος, ευχαριστώ την οικογένειά μου
που με στηρίζει πάντα με ενθουσιασμό.*

B.C.

Τίτλος πρωτοτύπου: *MORTINA E L'AMICO FANTASMA*

© 2018 Mondadori Libri S.p.A., Milano
© 2018 Mondadori Libri S.p.A., Milano
Illustrations by Barbara Cantini

© 2018 ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ για την ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο

Το εμπορικό σήμα «Ελληνικά Γράμματα» και η γραφική απεικόνιση του λογοτύπου
είναι ιδιοκτησία της εταιρείας «Εκδόσεις Πεδίο Α.Ε.»

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά
η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή
περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Εκδόσεις ΠΕΔΙΟ Α.Ε.
Συνταγματάρχου Δαβάκη 10 & Μυλοποτάμου, 11526, Αθήνα
Τηλ.: 210 3390204-5-6 • Fax: 210 3390209
e-mail: info@pediobooks.gr • http: //www.pediobooks.gr

Κεντρική διάθεση-Βιβλιοπωλείο
Στοά του Βιβλίου, Πεσμαζόγλου 5, 10564, Αθήνα
Τηλ.: 210 3229620 • Fax: 213 0286560

Ηλεκτρονική επεξεργασία: Ειρήνη Παλιούρα

ISBN: 978-960-19-0727-7

MORTINA

ΚΑΙ Ο ΦΙΛΟΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Κείμενο – Εικόνες
Barbara Cantini

Μετάφραση – Δημιουργία χειρόγραφων στοιχείων
Γιούλη Δελιοπούλου

Ελληνικά Γράμματα

Χιόνιζε ήδη για μέρες
και η Ξεπεσμένη Έπαυλη
είχε ντυθεί στα λευκά.

Τη Δευτέρα η Μορτίνα
έπαιζε τα φαντάσματα
με τον Μύθο όταν είδε
από το παράθυρο
ένα μικρό φωσφοριζέ
φως να λαμπυρίζει.

Την Τρίτη, ενώ έπαιζε
στο χιόνι μαζί με τους
φίλους της από το χωριό,
της φάνηκε πως είδε
μια φωσφοριζέ φιγούρα
να εξαφανίζεται
πίσω από το σπίτι.

Την Τετάρτη, ενώ δοκίμαζε παλιά ρούχα
στη σοφίτα για τη γιορτή της
Παμπάλαιης Πρωτοχρονιάς που
θα γινόταν στην Έπαυλη, άκουσε
θόρυβο στη στέγη και κοιτάζοντας
έξω πρόλαβε να δει ένα παιδί
να κάθεται στην άκρη
της χιονισμένης σκεπής
λίγο πριν εξαφανιστεί.

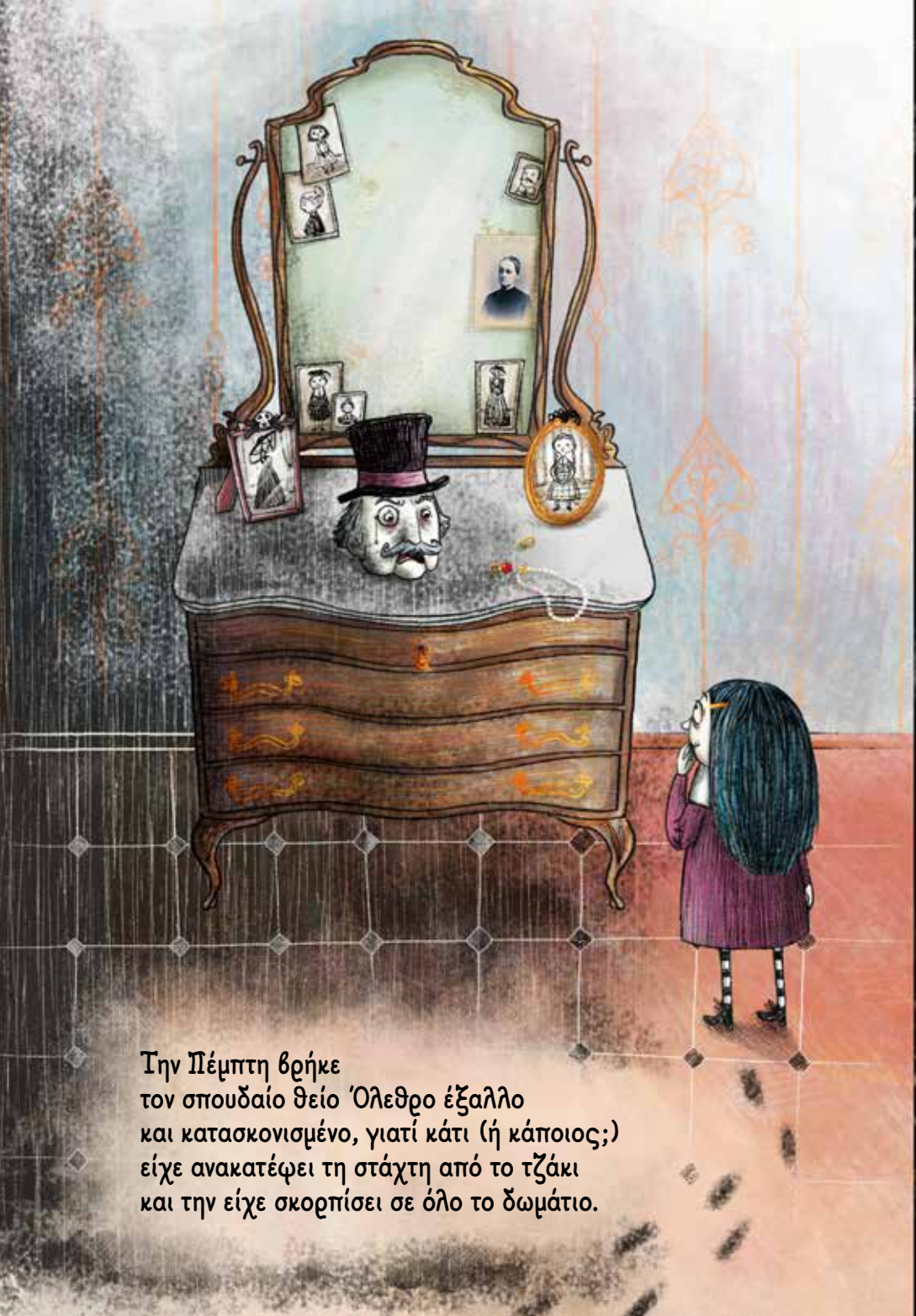

Την Πέμπτη βρήκε
τον σπουδαίο θείο Όλεθρο έξαλλο
και κατασκονισμένο, γιατί κάτι (ή κάποιος;)
είχε ανακατέψει τη στάχτη από το τζάκι
και την είχε σκορπίσει σε όλο το δωμάτιο.

Την Παρασκευή, όταν το ρολόι χτύπησε έξι, και ενώ η Μορτίνα είχε ήδη βουλιάξει στην πολυθρόνα μπροστά στο τζάκι διαβάζοντας *Το Φάντασμα του Κάντερβιλ* μαζί με τον Μύθο, ένα χτύπημα στο παράθυρο του σαλονιού την έκανε να αναπηδήσει.

Κοίταξαν περίεργοι έξω
και είδαν ένα παιδί να λάμπει στο σκοτάδι.
Λίγο ξεθωριασμένο αλλά αρκετά συμπαθητικό,
με μάλλον σκυθρωπή έκφραση, που
τους κοιτούσε κι έγνεφε πως θέλει να μπει μέσα.
Προφανώς ήταν ένα παιδί φάντασμα.

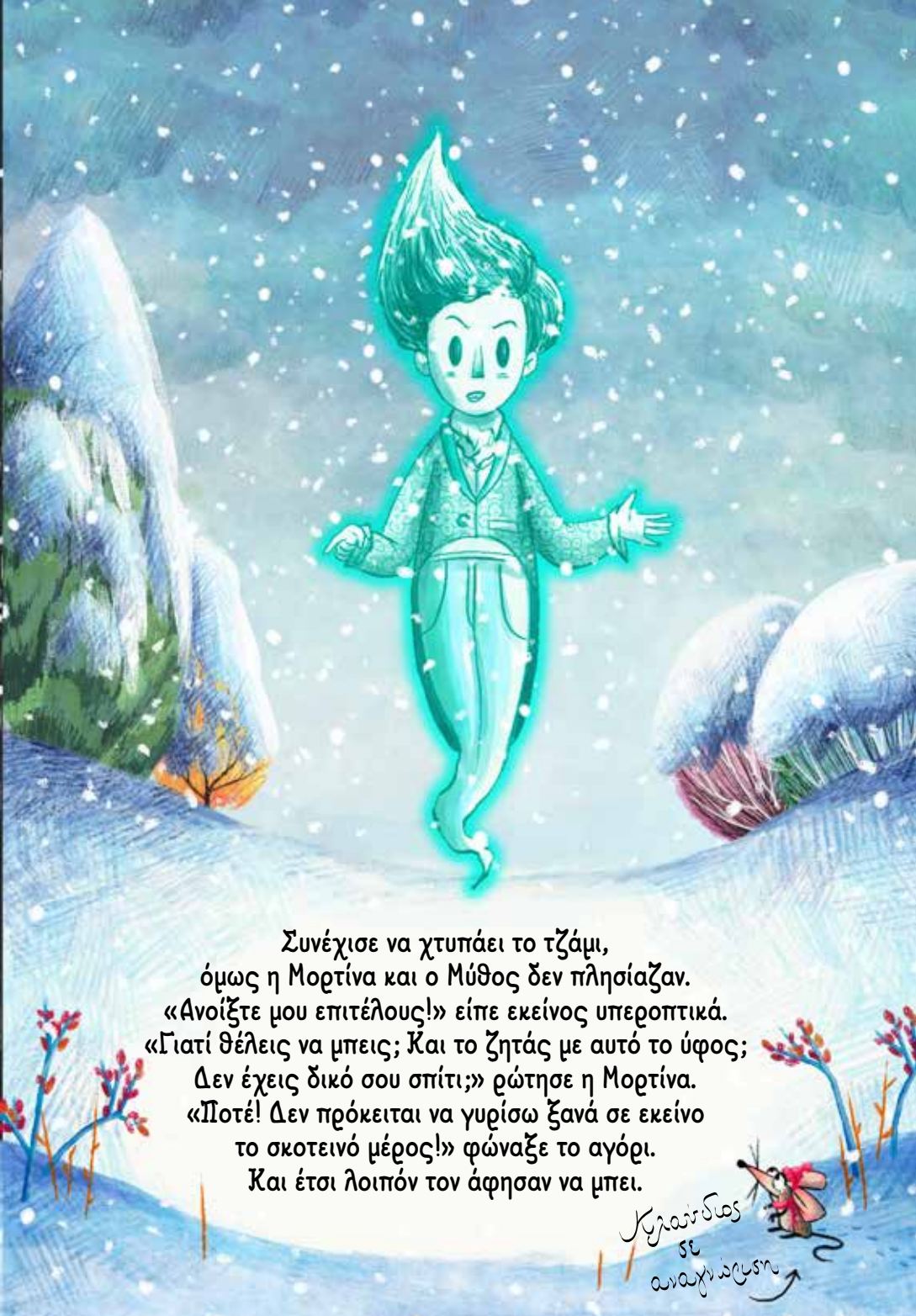

Συνέχισε να χτυπάει το τζάμι,
όμως η Μορτίνα και ο Μύθος δεν πλησίαζαν.
«Ανοίξτε μου επιτέλους!» είπε εκείνος υπεροπτικά.
«Γιατί θέλεις να μπεις; Και το ζητάς με αυτό το ύφος;
Δεν έχεις δικό σου σπίτι;» ρώτησε η Μορτίνα.
«Ποτέ! Δεν πρόκειται να γυρίσω ξανά σε εκείνο
το σκοτεινό μέρος!» φώναξε το αγόρι.
Και έτσι λοιπόν τον άφησαν να μπει.